

Литургију у Долима пивским служио Епископ Методије: Да се измиримо међусобно, гледајући само на љубав Божју

Саслуживало је свештенство и монаштво Епархије будимљанско-никшићке и Митрополије црногорско-приморске уз молитвено учешће вјерног народа, који се сабрао у Долима, највећем стратишту пивског краја, а које је постала мјесто саборног спомена свих пивских новомученика.

Ријечима архипастирске бесједе обратио се Преосвећени владика Методије, честитајући празник Вазнесења Господњег и вазнесење душа Светих Долских мученика.

„Они су на данашњи дан, на Треће обретење главе Светог Јована Крститеља на овом мјесту, које је страшно али је и свијетло и свето, јер су се у једном тренутку на стотине душа вазнијеле на небо у наручје свога Оца небеског са овог страшног мјеста, пивских Дола. Хорде зла 1943. године, које су ишле овим просторима и пустошиле све на шта су наишле; све што је добро,

невино, свето и честито у овом крају било те године је од СС дивизије „Принца Еугена“ која је главна и најбројнија била и свих оних сателита фашистичких, који су уз њих ишли као што су усташе и ханџар дивизија, муслимани из Херцеговине, а чак је било, кажу, и фашистичких Италијана и Бугара који су тада, у њемачкој операцији „Шварц“, само за један сат, у Долима, побили преко 520 чељади, од тога стотину и више дјеце“, рекао је Владика.

Подсјетио је да је најмлађе дијете било оно које се родило у тренутку страдања, том „несрећном часу поклања“.

„Чим је очи отворило и заплакало већ је било набијено на бајонет и заклано. Сви ти људи из овог краја су били углавном жене, дјеца, нејач, старци који су остали у својим селима, а војно способни мушкарци су регрутовани у партизанске или четничке јединице. Кога су год убијали ти наши непријатељи никога нису питали јесу ли му дјеца у партизанима или у четницима. Све што је ходало и српским се именом звало и православном вјером дисало, крстом крстило све је било на овом мјесту побијено. Преко 1200 људи само за неколико дана у то страшном погрому“, навео је Епископ Методије, додавши да је ово мјесто за наш народ, уз то што је светиња, увијек било и биће страшна опомена.

„Све те идеологије ће проћи и подјеле којима се дијели наш народ вјековима уназад само оно добија нову форму и облик, све ће то проћи, али ако се ми и даље будемо дијелили и не будемо сложили као браћа и препознали једни у другима браћу и оно свог ближњег и видјели лик Божји у њему и били спремни у сваком тренутку, ради љубави Божје, да оном свом ближњем све опростимо и да га до краја волимо, па и ако је у неком лошем, заблудјелом стању сачекамо и будемо стрпљиви да се пројави свјетлост и благодат Божја на њему, ако не због његових заслуга а оно због заслуга наших предака или због нашег трпљења – дакле, ако се не будемо освијестили и сложили као народ наш биолошки опстанак ће бити доведен у питање и ми ћемо се истражити“, поучавао је Преосвећени Епископ.

Тада, по његовим ријечима, неће бити важно ко је у којој политичкој станци био, ни какву је идеологију заступао.

„На овом мјесту, на најсвирепији начин, непријатељ рода нашег подсјетио нас је ко смо и шта смо ми. У очима Долских мученика, сигуран сам у то, ми изгледамо као народ, који се дијели међу собом из било којег разлога, јадни и жалосни јер губимо из вида праву суштину и смисао нашег људског живота.

Христос нас је позвао, због Кога смо се данас овдје сабрали, служећи свету Литургију да волимо сваког човјека и да будемо у миру са цијелим свијетом, а камоли са оним ко нам је род и који нам је из куће, наша фамилија, братство и племе“.

„Ако ми, пошавши из овог светог и страшног мјеста не будемо чврсто ријешили да сами себи обећамо и прецима својим да ћемо учинити све што можемо, а то је основни, главни задатак наш данас овдје, јесте да се са свима, поготово са ближњима, измиримо и гледајући само на љубав Божју и на оно што је најважније, а то је да опстанемо као народ, јесте да се међусобно измиримо. Ко год неће, народ је рекао, брата за свог брата, тај ће туђина за господара. Сви знамо шта значи кад дође страна чизма и стане за врат, као што је харала и ишла `43. и тих несретних година овим просторима“, казао је Владика будимљанско-никшићки.

Нагласио је да је наша највећа срамота да се и данас дијелимо по истим питањима.

„Наша највећа срамота је данас да сви они људи који су невинно побијени, не само ови овдје у Долимо и у Пиви; недалеко одавде и широм Црне Горе, по околини Никшића, Видрована, пуне су јаме и данас костију људи побијених невинно од братске руке у то доба. То је наша највећа срамота данас. Ако ми кренемо са овог мјеста и даље истрајавајући на нашим размирицама измишљеним и неизмиреним рачунима, данас то ише не представља ништа. Ако не опростимо једни другима, ми више немамо куд ићи напријед, немамо чему да се надамо, а други и страни окупатор и непријатељ нам неће бити потребан“, рекао је Епископ Методије, поручујући да је његова жеља и молитва да се као народ освијестимо и у ближњем видимо свог брата и тада ће овдје, напokon, истинско сунце слободе, љубави, доброте у овој мученичкој земљи и овом народу засијати.

„Да се као браћа загрлимо, измиримо, заборавимо све измишљене подјеле које су биле прије десетине и стотине година“, поручио је Владика.

Након Литургије и причешћа вјерног народа, уприличена је трпеза љубави. Домаћин славе, заједно са Црквеним одбором, био је Миленко Мићановић. Одржан је пригодан културно-умјетнички програм током којег је бесједио о. Предраг Шћепановић, парох подгорички. Освештан је и преломљен славски колач и жито поводом славе храма у Долима, који је подигнут у спомен на невинно пострадале пивске мученике током Другог свјетског рата. Свети Архијерејски Сабор СПЦ канонизовао је 24. маја 2017. године жртве

нацистичког злочина у Пиви, у чијим селима је од 6. до 12. јуна 1943. нацистичка Принц Еуген дивизија, заједно са муслиманским усташама из СС Хрватске, убила 1.200 Срба, 1.400 Јевреја и 109 дјеце

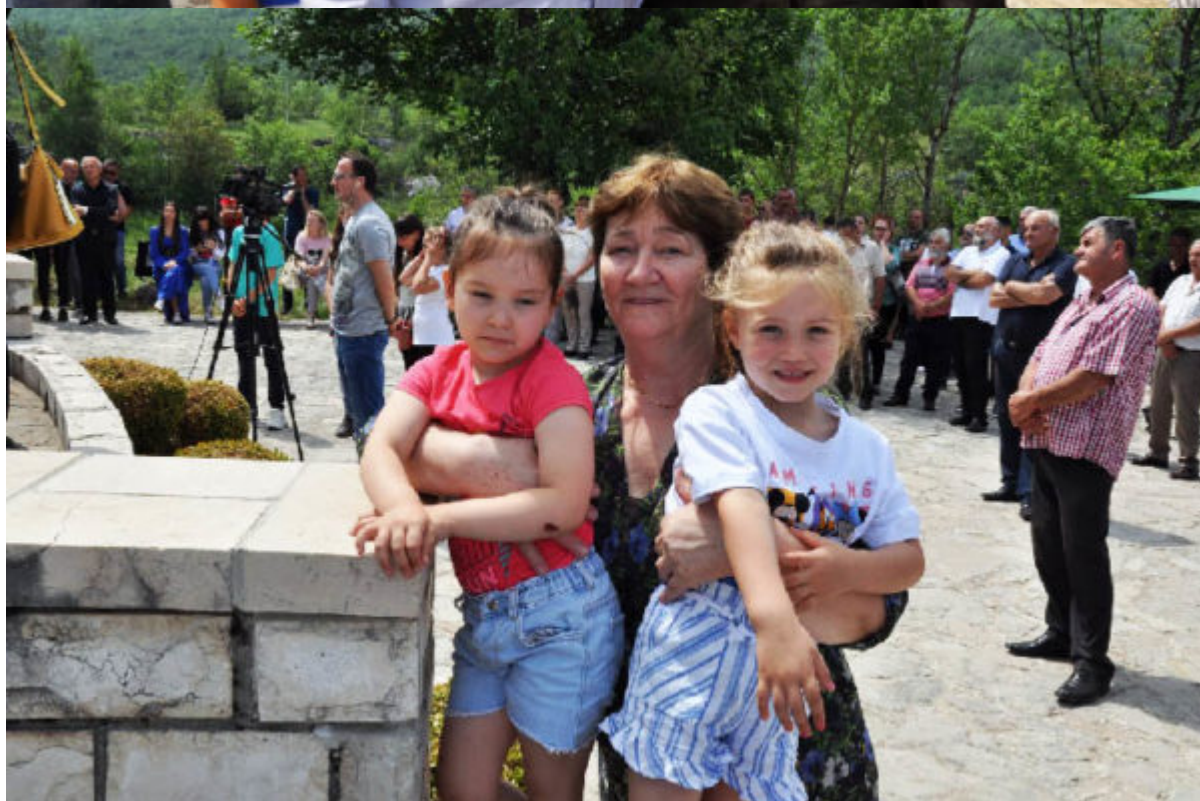

eparhija.me